

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 176 (XX) — Nr. 140

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 22 februarie 2008

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	
HOTĂRĂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR				
9.	— Hotărâre privind modificarea Hotărârii Camerei Deputaților nr. 42/2004 pentru aprobarea componenței nominale a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților			
	2			
DECRETE				
277.	— Decret pentru eliberarea din funcție a unui judecător	2		
278.	— Decret pentru eliberarea din funcție a unui judecător	3		
279.	— Decret pentru eliberarea din funcție a unui procuror	3		
280.	— Decret pentru eliberarea din funcție a unui procuror	3		
281.	— Decret pentru eliberarea din funcție a unui procuror	4		
282.	— Decret pentru eliberarea din funcție a unui procuror	4		
283.	— Decret pentru eliberarea din funcție a unui judecător	4		
284.	— Decret pentru eliberarea din funcție a unui judecător	5		
285.	— Decret pentru eliberarea din funcție a unui judecător	5		
286.	— Decret pentru eliberarea din funcție a unui judecător	5		
287.	— Decret pentru eliberarea din funcție a unui judecător	6		
288.	— Decret pentru eliberarea din funcție a unui judecător	6		
289.	— Decret pentru supunerea spre ratificare Parlamentului a Tratatului de extrădare dintre România și Statele Unite ale Americii, semnat la București la 10 septembrie 2007	6		
290.	— Decret pentru supunerea spre ratificare Parlamentului a Protocolului, semnat la București la 10 septembrie 2007, la Tratatul dintre România și			
			Statele Unite ale Americii privind asistența judiciară în materie penală, semnat la Washington la 26 mai 1999	7
		291.	— Decret pentru supunerea spre adoptare Parlamentului a aderării României la Memorandumul de înțelegere de la Paris privind controlul statului portului, adoptat la Paris la 26 ianuarie 1982, cu amendamentele ulterioare.....	7
			DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
			Decizia nr. 98 din 7 februarie 2008 asupra cererii de soluționare a conflictului juridic de natură constituțională dintre Președintele României și Guvernul României, formulată de primul-ministru Călin Popescu-Tăriceanu	8–11
			★	
			Opinie separată	11
			HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
		170.	— Hotărâre privind aprobarea cifrelor de școlarizare pentru învățământul preuniversitar și superior de stat în anul școlar/universitar 2008—2009.....	12–14
			ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
			Decizia nr. LII (52) din 4 iunie 2007	14–16

HOTĂRĂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRÂRE

**privind modificarea Hotărârii Camerei Deputaților nr. 42/2004
pentru aprobarea componenței nominale a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților**

În temeiul art. 42 și al art. 60 alin. (1) din Regulamentul Camerei Deputaților, republicat, cu modificările ulterioare,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Camerei Deputaților nr. 42/2004 pentru aprobarea componenței nominale a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.258 din 27 decembrie 2004, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— domnul deputat Timiș Ioan, aparținând Grupului parlamentar al Partidului Național Liberal, este desemnat în calitate de membru al Comisiei pentru regulament în locul devenit vacant ca urmare a decesului domnului deputat Preda Ion;

— domnul deputat Amarie Constantin, aparținând Grupului parlamentar al Partidului Democrat-Liberal, trece de la Comisia

pentru apărare, ordine publică și siguranță națională la Comisia pentru egalitatea de șanse pentru femei și bărbați, în calitate de membru;

— domnul deputat Bălu Marius, aparținând Grupului parlamentar al Partidului Democrat-Liberal, este desemnat în calitate de membru al Comisiei pentru apărare, ordine publică și siguranță națională;

— domnul deputat Rus Ioan Aurel, aparținând Grupului parlamentar al Partidului România Mare, este desemnat în calitate de membru al Comisiei pentru regulament în locul doamnei deputat Vasilescu Lia Olguța.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 21 februarie 2008, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
BOGDAN OLTEANU

București, 21 februarie 2008.
Nr. 9.

D E C R E T E

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru eliberarea din funcție a unui judecător

În temeiul prevederilor art. 94 lit c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 86 din 31 ianuarie 2008,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Brînzoiu Laurențiu, judecător la Judecătoria Sectorului 3 București, se eliberează din funcție ca urmare a demisiei.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 19 februarie 2008.
Nr. 277.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 97 din 31 ianuarie 2008,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Mocanu Alexandra, judecător la Judecătoria Sectorului 3 București, se eliberează din funcție ca urmare a demisiei.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 19 februarie 2008.

Nr. 278.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru eliberarea din funcție a unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 88 din 31 ianuarie 2008,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Sorii Nicolae, procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul Prahova, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 19 februarie 2008.

Nr. 279.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru eliberarea din funcție a unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 87 din 31 ianuarie 2008,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Căpățână Constantin, procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Târgu Cărbunești, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 19 februarie 2008.

Nr. 280.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru eliberarea din funcție a unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 90 din 31 ianuarie 2008,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Ghiță Emil Mircea, procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul Prahova, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 19 februarie 2008.

Nr. 281.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru eliberarea din funcție a unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 96 din 31 ianuarie 2008,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Gherghescu Georgică, procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul Galați, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 19 februarie 2008.

Nr. 282.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 95 din 31 ianuarie 2008,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Tudor Liviu, judecător la Tribunalul Dâmbovița, delegat în funcția de președinte al Judecătoriei Pucioasa, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 19 februarie 2008.

Nr. 283.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 94 din 31 ianuarie 2008,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Lazăr Marin, judecător cu grad de curte de apel la Judecătoria Ploiești, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 19 februarie 2008.

Nr. 284.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 93 din 31 ianuarie 2008,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Mițiu Petru-Dumitru, președintele Tribunalului Militar Timișoara, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 19 februarie 2008.

Nr. 285.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 92 din 31 ianuarie 2008,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Bocan Ioan, judecător la Tribunalul Vaslui, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 19 februarie 2008.

Nr. 286.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 91 din 31 ianuarie 2008,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Feieș Titus Viorel, judecător la Tribunalul Caraș-Severin, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 19 februarie 2008.

Nr. 287.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 85 din 31 ianuarie 2008,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Rădulescu Iulia, judecător la Judecătoria Sectorului 3 București, se eliberează din funcție ca urmare a demisiei.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 19 februarie 2008.

Nr. 288.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru supunerea spre ratificare Parlamentului a Tratatului de extrădare dintre România și Statele Unite ale Americii, semnat la București la 10 septembrie 2007**

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (1) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 19 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 590/2003 privind tratatele,

la propunerea Guvernului, potrivit Hotărârii nr. E 29 din 6 februarie 2008,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se supune spre ratificare Parlamentului Tratatul de extrădare dintre România și Statele Unite ale Americii, semnat la București la 10 septembrie 2007, și se dispune publicarea prezentului decret în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București, 19 februarie 2008.

Nr. 289.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru supunerea spre ratificare Parlamentului a Protocolului,
semnat la București la 10 septembrie 2007, la Tratatul dintre
România și Statele Unite ale Americii privind asistența
judiciară în materie penală, semnat la Washington
la 26 mai 1999**

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (1) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 19 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 590/2003 privind tratatele,

la propunerea Guvernului, potrivit Hotărârii nr. E 28 din 6 februarie 2008,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se supune spre ratificare Parlamentului Protocolul, semnat la București la 10 septembrie 2007, la Tratatul dintre România și Statele Unite ale Americii privind asistența judiciară în materie penală, semnat la Washington la 26 mai 1999, și se dispune publicarea prezentului decret în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București, 19 februarie 2008.
Nr. 290.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru supunerea spre adoptare Parlamentului a aderării
României la Memorandumul de înțelegere de la Paris privind
controlul statului portului, adoptat la Paris la 26 ianuarie 1982,
cu amendamentele ulterioare**

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (1) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 19 alin. (1) lit. a) și ale art. 21 alin. (1) din Legea nr. 590/2003 privind tratatele,

la propunerea Guvernului, potrivit Hotărârii nr. E 27 din 6 februarie 2008,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se supune spre adoptare Parlamentului aderarea României la Memorandumul de înțelegere de la Paris privind controlul statului portului, adoptat la Paris la 26 ianuarie 1982, cu amendamentele ulterioare, și se dispune publicarea prezentului decret în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București, 19 februarie 2008.
Nr. 291.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 98

din 7 februarie 2008

asupra cererii de soluționare a conflictului juridic de natură constituțională dintre Președintele României și Guvernul României, formulată de primul-ministru Călin Popescu-Tăriceanu

Prin Cererea cu nr. 5/361 din 24 ianuarie 2008, primul-ministru, în temeiul art. 146 lit. e) din Constituție și al art. 34 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a solicitat să se constate:

1. existența unui conflict juridic de natură constituțională între Guvernul României și Președintele României;
2. că acest conflict este cauzat de refuzul Președintelui de a da curs propunerii înaintate de primul-ministru cu privire la numirea în funcția de ministru al justiției a doamnei Norica Nicolai;

3. că refuzul Președintelui României de a o numi pe Norica Nicolai în funcția de ministru al justiției este neconstituțional.

Cererea a fost înregistrată la Curtea Constituțională sub nr. 702 din 24 ianuarie 2008 și formează obiectul Dosarului nr. 102E/2008.

În motivarea cererii se susțin, în esență, următoarele:

La data de 9 decembrie 2007, domnul Tudor-Alexandru Chiuariu și-a prezentat demisia din funcția de ministru al justiției, în temeiul art. 106 din Constituție și al art. 5 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor.

Prin Decretul Președintelui României nr. 1.128/2007, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 861 din 17 decembrie 2007, s-a luat act de demisie și funcția a fost declarată vacantă.

Prin Scrisoarea nr. 5/6.764 din 17 decembrie 2007, primul-ministru a propus Președintelui României numirea în funcția de ministru al justiției a doamnei Norica Nicolai.

Prin Adresa nr. 144 din 8 ianuarie 2008, Președintele României a cerut primului-ministru să renunțe la propunerea formulată, motivând respingerea propunerii și invocând Decizia Curții Constituționale nr. 356/2007.

Prin Scrisoarea nr. 5/57 din 9 ianuarie 2008, primul-ministru a răspuns Președintelui României că își menține propunerea anterioară, întrucât refuzul de numire nu este motivat legal și conține doar aprecieri subiective.

Ca urmare a acestei corespondențe, prin Adresa nr. 191 din 14 ianuarie 2008, Președintele României a precizat că își menține punctul de vedere privind respingerea propunerii de numire și a cerut primului-ministru să propună o persoană care să fie numită ministru interimar al justiției.

În cerere se menționează că Președintele României nu are drept de veto față de propunerea primului-ministru, potrivit celor statuate de Curtea Constituțională, și face referire la ipotezele prevăzute de art. 85 din Constituție. În ipoteza prevăzută de art. 85 alin. (2), Președintele României are dreptul să verifice corespunderea pe funcție și poate solicita primului-ministru să renunțe la propunere, dacă nu sunt îndeplinite condițiile legale prevăzute de art. 2 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor.

Sunt invocate și considerente deduse din reglementarea constituțională privind răspunderea politică a Guvernului în fața Parlamentului, potrivit art. 109 alin. (1) din Constituție, și, în temeiul acestor considerente, se susține că răspunderea politică

pentru desemnarea membrilor Guvernului aparține exclusiv primului-ministru, atât în cazul investirii Guvernului, cât și în cazul remanierii guvernamentale. Președintele României poate interveni numai în temeiul art. 107 alin. (3) din Constituție.

Temeiurile de drept sunt completate cu referire la atribuțiile Președintelui României și se susține că atribuția Președintelui de a numi în funcții publice este o obligație, iar nu un drept, așa cum s-a statuat prin Decizia nr. 384/2006 a Curții Constituționale.

La cerere au fost anexate, în copie, înscrisurile menționate mai sus.

În conformitate cu dispozițiile art. 35 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, cererea a fost comunicată părților aflate în conflict și li s-a solicitat să își exprime punctul de vedere asupra conținutului conflictului și asupra eventualelor căi de soluționare a acestuia.

Președintele României a comunicat punctul său de vedere prin Adresa nr. 359 din 30 ianuarie 2008, prin care se susține:

— să se constate existența unui conflict politic între primul-ministru și Președintele României, datorat divergențelor de opinii politice;

— existența unui conflict juridic de natură constituțională între primul-ministru și Președintele României, deoarece primul-ministru refuză să își îndeplinească atribuția de a face o nouă propunere către șeful statului, ca urmare a respingerii primei propuneri de numire în funcția de ministru al justiției;

— că acest conflict a izvorât din refuzul primului-ministru de a colabora cu Președintele României și de a înainta o propunere corespunzătoare pentru funcția de ministru al justiției.

În expunere se menționează că propunerea de numire în funcția vacantă de ministru al justiției s-a făcut fără o consultare prealabilă. Având în vedere importanța funcției și a atribuțiilor pe care le exercită ministrul justiției, ca membru de drept al Consiliului Superior al Magistraturii și al Consiliului Suprem de Apărare a Țării, Președintele României a solicitat și a obținut de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție mapa profesională a doamnei Norica Nicolai, din a cărei verificare au rezultat următoarele:

— în perioada 1983—1991 doamna Norica Nicolai a fost procuror la „Parchetul de pe lângă Judecătoria Oltenița” (Procuratura locală Oltenița) și a avut „o serie de abateri în activitatea profesională, la care se adaugă și evenimente pentru care a fost în situația de a fi sancționată”;

— a modificat mandatul de arestare al unei persoane nevinovate cu datele altei persoane și a dispus arestarea acesteia din urmă în instanța de recurs, fără ca împotriva persoanei în cauză să fi avut loc urmărirea penală sau judecata în primă instanță;

— a reprezentat în instanță interesele unei persoane într-o acțiune civilă, deși, la acea dată, avea funcția de procuror;

— o nepoată a sa a votat în Senatul României, în numele său, motiv pentru care doamna Norica Nicolai a fost sancționată disciplinar de către conducerea Senatului.

La 8 ianuarie 2008 Președintele României a cerut în scris primului-ministru să renunțe la propunere, pentru motivele menționate, iar la 9 ianuarie 2008 primul-ministru a răspuns că își menține propunerea, întrucât refuzul Președintelui nu se întemeiază pe Constituție și pe lege, iar în cadrul întrevederii din 12 ianuarie 2008, primul-ministru a refuzat să propună un alt candidat.

Ca urmare a acestei stări de lucruri, Președintele României a cerut primului-ministru să propună numirea unui ministru interimar al justiției, solicitare dusă la îndeplinire și urmată de numirea în această funcție a domnului Teodor Viorel Meleşcanu.

Primul-ministru a comunicat punctul său de vedere cu Adresa nr. 5/383 din 25 ianuarie 2008 și, în dezvoltarea susținerilor formulate, a reluat temeiurile de fapt ale cererii de sesizare a Curții Constituționale, completate cu actele și măsurile ulterioare.

Potrivit dispozițiilor art. 35 alin. (2) și (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, sesizarea primului-ministru a fost dezbătută în ședința din 6 februarie 2008, părțile în conflict fiind prezente prin reprezentanții împuterniciți cu dovezi scrise în acest sens. Dezbaterile au fost consemnate în Încheierea din 6 februarie 2008 și, având nevoie de timp pentru deliberare, Curtea a amânat pronunțarea pentru data de 7 februarie 2008.

CURTEA,

examinând cererea de soluționare a conflictului juridic de natură constituțională, formulată de primul-ministru, punctele de vedere ale Președintelui României și primului-ministru, înscrisurile depuse de părțile aflate în conflict, decretul emis de Președintele României, susținerile orale și notele scrise ale reprezentanților părților în litigiu, raportul judecătorului-raportor, prevederile Constituției, ale Legii nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, ale Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, reține următoarele:

Curtea a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. e) din Constituție, ale art. 1, 10, 34 și 35 din Legea nr. 47/1992, să se pronunțe asupra **cererii de soluționare a conflictului juridic de natură constituțională dintre Președintele României și primul-ministru privind refuzul Președintelui de a o numi în funcția de ministru al justiției pe doamna Norica Nicolai și temeiurile juridice invocate de părți.**

În soluționarea unui asemenea conflict juridic, Curtea Constituțională este obligată să dea textelor din Legea fundamentală o interpretare corespunzătoare, pentru a desprinde din litera acestora spiritul care guvernează această materie.

Curtea reiterează opinia sa anterioară, potrivit căreia atribuțiile Curții Constituționale, stabilite de Legea fundamentală, nu îi permit acesteia să examineze și să soluționeze conflicte de natură politică. Soluționarea acestor conflicte revine partidelor politice sau autorităților publice aflate în astfel de conflicte, inclusiv Președintelui României, care trebuie să vegheze la respectarea Constituției, la buna funcționare a autorităților publice și să exercite funcția de mediere între puterile statului, precum și între stat și societate.

Având în vedere cele de mai sus, Curtea reține următoarele:

1. Art. 85 din Constituția României prevede trei cazuri în care Președintele României numește Guvernul [alin. (1)] sau numai pe *unii membri ai Guvernului* [alin. (2) și (3)]. În cazul prevăzut la alin. (1) numirea are loc *pe baza votului de încredere acordat de Parlament* în conformitate cu prevederile art. 103 din Legea

fundamentală, iar în cazul prevăzut la alin. (3), *pe baza aprobării Parlamentului*, acordată la propunerea primului-ministru. Actul juridic în baza căruia Președintele României face numirile este hotărârea Parlamentului, adoptată în condițiile art. 85 alin. (1), ale art. 103 alin. (3) din Constituție și ale dispozițiilor corespunzătoare ale Regulamentului ședințelor comune ale Camerelor Parlamentului.

Din textul Constituției rezultă că, **în cazurile prevăzute la alin. (1) și (3) ale art. 85, numirea de către Președintele României a miniștrilor este un act de executare a hotărârii Parlamentului și de investire, pe această bază, a miniștrilor, de către șeful statului.** Hotărârea organului reprezentativ suprem al poporului român [art. 61 alin. (1) din Constituția României] este un act obligatoriu, pe care Președintele nu l-ar putea refuza decât prin săvârșirea unor fapte grave de încălcare a Constituției.

Spre deosebire de reglementarea consacrată în art. 85 alin. (1) și (3) din Legea fundamentală, alin. (2) al aceluiași articol prevede că *„Președintele revocă și numește, la propunerea primului-ministru, pe unii membri ai Guvernului”*. Interpretarea *ad litteram* a textului impune constatarea și concluzia că, **în acest caz, Președintele nu execută o hotărâre a Parlamentului, ci se află în situația de a decide el însuși numirea unor miniștri, la propunerea primului-ministru. Actul de decizie în această fază fiind prin definiție un act de voință, este evident că Președintele are libertatea de a primi propunerea primului-ministru sau de a-i cere să facă o altă propunere.**

Curtea Constituțională constată că soluția prevăzută la art. 85 alin. (2) din Constituție reprezintă o aplicație a concepției legiuitorului constituant care a stat la baza principiului echilibrului puterilor în stat, consacrat în art. 1 alin. (4) din Legea fundamentală, principiu aplicat, în egală măsură, în modul de atribuire și **de exercitare a competențelor tuturor autorităților publice, inclusiv a celor care fac parte din aceeași putere**, dintre cele trei prevăzute de textul menționat. Pe baza acestui principiu, pentru evitarea blocajelor instituționale și pentru buna lor funcționare, autoritățile publice au obligația să colaboreze.

Totodată, Curtea constată că **acest înțeles al art. 85 alin. (2) din Constituția României, dedus astfel cum s-a arătat mai sus, conține premisele unui blocaj instituțional** în condițiile în care autoritățile publice cu competențe conjuncte în realizarea aceluiași obiectiv de ordin constituțional nu colaborează și nu reușesc să se pună de acord, în mod repetat.

Astfel, așa cum s-a arătat, în exercitarea competenței sale prevăzute de art. 85 alin. (2) din Constituție, Președintele României poate să nu accepte propunerea primului-ministru de numire a unei persoane într-o funcție vacantă de ministru și să îi ceară să facă o altă propunere. În aceste condiții, pot fi puse două probleme: de câte ori are dreptul Președintele să procedeze în acest mod și dacă primul-ministru este îndreptățit să repete prima nominalizare. Legea fundamentală nu răspunde în mod explicit la aceste probleme. **În cazul în care dezacordul Președintelui și al primului-ministru este ireductibil, așa cum se prezintă situația în cauza de față, se creează un blocaj instituțional inadmisibil, de natură să împiedice buna funcționare a Guvernului.**

2. Printr-o decizie anterioară, Decizia nr. 356 din 5 aprilie 2007, pronunțată în soluționarea altui conflict juridic de natură constituțională privind aplicarea art. 85 alin. (2) din Constituție, **Curtea Constituțională a statuat că Președintele României poate să ceară primului-ministru să facă o altă propunere pentru ocuparea unei funcții de ministru rămase vacantă și a precizat că Președintele nu are un drept de veto, excluzând astfel validitatea unui refuz nemotivat, arbitrar.**

Dat fiind că în cazul citat conflictul încetase înainte de judecarea cauzei de către Curtea Constituțională, prin numirea ministrului neagreat inițial de Președintele României, Curtea nu și-a propus să rezolve, prin decizia citată, și problema numărului de cazuri în care Președintele poate refuza o propunere a primului-ministru și nici dacă primul-ministru poate reitera propunerea inițială respinsă de Președinte.

Pentru considerentele ce se vor expune în continuare, Curtea va examina și soluționa aceste probleme prin prezenta decizie.

3. În conformitate cu prevederile art. 146 lit. e) din Constituția României, Curtea Constituțională „*soluționează conflictele juridice de natură constituțională dintre autoritățile publice, la cererea Președintelui României, a unuia dintre președinții celor două Camere, a primului-ministru sau a președintelui Consiliului Superior al Magistraturii*”.

Este de reținut și că, potrivit dispozițiilor art. 142 alin. (1) din Constituție, „*Curtea Constituțională este garantul supremației Constituției*”.

Asemenea tuturor prevederilor constituționale prin care se instituie competențe, **dispozițiile cuprinse în articolele citate sunt imperative și nu îngăduie Curții să se sustragă de la soluționarea conflictului cu care este sesizată. Din această cauză, Curtea nu are dreptul să lase perpetuarea blocării activității guvernamentale privitoare la justiție, sub cuvânt că art. 85 alin. (2) din Legea fundamentală nu prevede de câte ori poate să ceară Președintele României primului-ministru să facă o altă propunere și nici obligația primului-ministru de a veni cu o altă propunere decât cea inițială. Dimpotrivă, Curtea Constituțională are obligația să soluționeze conflictul și să înlăture, prin soluția dată, blocajul instituțional.** În acest sens, Curtea Constituțională se întemeiază, în egală măsură, și pe unul dintre principiile juridice fundamentale, având statut de **constantă a dreptului**, care se regăsește și în art. 3 din Codul civil român de la 1864, precum și în legislația altor țări, în conformitate cu care **judecătorului nu îi este permis să refuze judecarea unui caz, cu motivarea că nu există lege care să prescrie soluția sau că legea este obscură.**

Pentru soluționarea conflictului juridic de natură constituțională cu care a fost sesizată, Curtea trebuie, în consecință, să caute înțelesul normei de la art. 85 alin. (2) din Constituție în litera acestui text, cât și în principiile de bază și în spiritul Legii fundamentale. În acest sens, Curtea Constituțională are în vedere prevederile art. 1 alin. (3) din Constituție, în conformitate cu care „*România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme, în spiritul tradițiilor democratice ale poporului român și idealurilor Revoluției din decembrie 1989, și sunt garantate*”. De aceea, Curtea apreciază că **una dintre condițiile realizării**

obiectivelor fundamentale ale statului român, definite în textul citat, o constituie buna funcționare a autorităților publice, cu respectarea principiilor separației și echilibrului puterilor, fără blocaje instituționale.

4. În ceea ce privește numărul de cazuri în care Președintele României poate cere primului-ministru să facă altă nominalizare pentru funcția de ministru vacantă, Curtea constată că, pentru preîntâmpinarea apariției unui blocaj instituțional în procesul de legiferare, legiuitorul constituant a prevăzut la art. 77 alin. (2) din Legea fundamentală dreptul Președintelui de a cere Parlamentului reexaminarea unei legi înainte de promulgare, o **singură dată.**

Curtea apreciază că această soluție are valoare constituțională de principiu în soluționarea conflictelor juridice între două sau mai multe autorități publice care au atribuții conjuncte în adoptarea unei măsuri prevăzute de Legea fundamentală și că acest principiu este de aplicațiune generală în cazuri similare.

Aplicată la procesul de remaniere guvernamentală și de numire a unor miniștri în caz de vacanță a posturilor, această soluție este de natură să elimine blocajul ce s-ar genera prin eventualul **refuz repetat** al Președintelui de a numi un ministru la propunerea primului-ministru.

De asemenea, Curtea Constituțională, pentru a ajunge la această soluție, constată că raporturile dintre Președintele României și primul-ministru nu pot fi pur formale. De aceea, verificarea îndeplinirii condițiilor de numire în cazurile prevăzute de art. 85 alin. (2) din Constituție intră în competența Președintelui României la exercitarea, pentru prima dată, de către primul-ministru, a dreptului de a propune. Limitarea la o singură respingere a propunerii se justifică prin faptul că, în continuare, răspunderea pentru o altă nominalizare revine, în exclusivitate, primului-ministru.

În consecință, Curtea Constituțională urmează să constate că, în aplicarea art. 85 alin. (2) din Constituție, Președintele României, neavând drept de veto, poate să ceară primului-ministru o singură dată, motivat, să facă o nouă propunere de numire a altei persoane în funcția de ministru. Motivele cererii Președintelui României nu pot fi cenzurate de primul-ministru, care, în procedura prevăzută de art. 85 alin. (2) din Constituție, nu are decât dreptul de a propune Președintelui numirea unui ministru, iar nu și competență decizională. Ca și în cazul exercitării celorlalte atribuții prevăzute în Constituție, Președintele rămâne răspunzător politic, în fața electoratului, pentru modul în care a motivat refuzul de a da curs propunerii primului-ministru, după cum primul-ministru și Guvernul rămân răspunzători politic în fața Parlamentului.

În ceea ce privește posibilitatea primului-ministru de a reitera prima propunere, Curtea urmează să constate că această posibilitate este exclusă prin chiar faptul neînsușirii propunerii de către Președintele României. Așadar, primul-ministru are obligația să propună pentru funcția de ministru o altă persoană.

Având în vedere considerentele expuse, dispozițiile art. 146 lit. e) din Constituție, precum și prevederile art. 11 alin. (1) lit. A.e), ale art. 34 și 35 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Curtea Constituțională constată existența unui conflict juridic de natură constituțională între Guvern și Președintele României, în legătură cu numirea doamnei Norica Nicolai în funcția de ministru al justiției.

2. În exercitarea atribuțiilor prevăzute de art. 85 alin. (2) din Constituție, Președintele României poate refuza, o singură dată, motivat, propunerea primului-ministru de numire a unei persoane în funcția vacantă de ministru. Primul-ministru este obligat să propună o altă persoană.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Președintelui României și primului-ministru și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Dezbaterea a avut loc la data de 7 februarie 2008 și la aceasta au participat: Ioan Vida, președinte, Nicolae Cochinescu, Aspazia Cojocar, Acsinte Gaspar, Ion Predescu, Puskás Valentin Zoltán, Tudorel Toader, Augustin Zegrean, judecători.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Prim-magistrat-asistent,
Claudia Miu

★

OPINIE SEPARATĂ

În dezacord cu opinia majoritară, apreciem că soluția adoptată reprezintă o nejustificată îndepărtare de la rezolvările cu valoare de principiu constituțional, adoptate prin Decizia nr. 356 din 5 aprilie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 322 din 14 mai 2007, referitoare la numirea domnului Adrian Mihai Cioroianu în funcția de ministru al afacerilor externe, o completare la Constituție și în același timp un pas semnificativ de la republica semiprezidențială spre o republică prezidențială.

Este de observat că prin Decizia nr. 356 din 5 aprilie 2007 Curtea Constituțională a statuat faptul că, în exercitarea atribuțiilor prevăzute de art. 85 alin. (2) din Constituție, Președintele României nu are un drept de veto, dar poate cere primului-ministru să renunțe la propunerea făcută, atunci când constată că persoana propusă nu îndeplinește *condițiile legale* pentru exercitarea funcției de membru al Guvernului. În toate cazurile respingerea candidaturii trebuie să fie motivată. Condițiile legale ce trebuie îndeplinite pentru exercitarea funcției de membru al Guvernului sunt cele enumerate în art. 2 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 164 din 2 aprilie 2001, cu modificările și completările ulterioare. Soluționând conflictul juridic de natură constituțională dintre Guvern și Președintele României, conflict apărut în legătură cu numirea doamnei Norica Nicolai în funcția de ministru al justiției, Curtea Constituțională a statuat că, în exercitarea atribuțiilor prevăzute de art. 85 alin. (2) din Constituție, Președintele României poate refuza, o singură dată, *motivată*, propunerea primului-ministru de numire a unei persoane în funcția vacantă de ministru. Din această perspectivă, considerăm că marja de apreciere a Președintelui României este foarte cuprinzătoare, chiar dacă acesta rămâne răspunzător politic, în fața electoratului, pentru modul în care a motivat refuzul de a da curs propunerii primului-ministru.

Potrivit prevederilor art. 85 alin. (2) din Constituție, în caz de remaniere guvernamentală sau de vacanță a postului, Președintele revocă și numește, la propunerea primului-ministru, pe unii membri ai Guvernului. Statuând că Președintele României poate refuza, o singură dată, motivat, propunerea primului-ministru de numire a unei persoane în funcția vacantă de ministru, de această dată Curtea Constituțională a adăugat faptul că primul-ministru este obligat să propună o altă persoană. Se observă că numărul de cazuri în care Președintele României poate cere primului-ministru să facă altă nominalizare pentru funcția de ministru vacantă a fost stabilit prin raportare la prevederile art. 77 alin. (2) din Legea fundamentală, prevederi potrivit cărora, înainte de promulgare,

Judecător,

prof. univ. dr. **Tudorel Toader**

Președintele poate cere Parlamentului, o singură dată, reexaminarea legii. Curtea a mai apreciat că această soluție are valoare constituțională de principiu cu aplicațiune generală în cazuri similare. Consecvenți cu acest raționament, ar fi trebuit ca, după refuzul Președintelui de numire a unei persoane în funcția vacantă, primul-ministru să poată reveni, propunând aceeași persoană pentru funcția de ministru, tot astfel cum, după cererea de reexaminare a legii, Președintele este obligat să promulge legea, chiar dacă are același conținut, legiuitorul considerând că nu sunt necesare modificări în sensul celor solicitate.

Dreptul consacrat în favoarea Președintelui României de a putea să refuze, o singură dată, motivat, propunerea primului-ministru de numire a unei persoane în funcția vacantă de ministru, urmat de obligația impusă acestuia de a propune o altă persoană, reprezintă, în opinia noastră, un pas semnificativ de la arhitectura constituțională semiprezidențială spre o republică prezidențială. Președintele României dobândește prerogative în privința componenței nominale a Guvernului cu ocazia remanierii acestuia în procedura prevăzută de art. 85 alin. (2) din Constituție. Art. 85 din Constituție prevede trei cazuri în care Președintele României numește Guvernul [alin. (1)] sau numai pe unii membri ai Guvernului [alin. (2) și (3)]. Curtea Constituțională apreciază că în condițiile alin. (1) și (3) numirea de către Președintele României a miniștrilor este un act de executare a hotărârii Parlamentului și de investire, pe această bază, a demnitarilor de către șeful statului. În același sens, prin Decizia nr. 356 din 5 aprilie 2007, Curtea Constituțională aprecia că alin. (2) al art. 85 din Constituție, care se referă la una din formele remanierii guvernamentale, nu poate să se abată de la regimul constituțional al investirii și al modificărilor în componența Guvernului, deoarece art. 85 are în întregime aceeași concepție de bază, una și aceeași fundamentare constituțională. Apreciam că din această perspectivă trebuie să ne raportăm, în egală măsură, atât la statutul candidatului la funcția de ministru, care este verificat de către Președinte sub aspectul îndeplinirii condițiilor legale, verificări făcute de către comisiile parlamentare în cazul procedurilor de la alin. (1) și (3) ale art. 85 din Constituție, cât și la actul de numire în funcția de ministru, realizat de către Președinte. Din moment ce prin procedura de remaniere consacrată de art. 85 alin. (2) nu ne putem abate de la regimul constituțional al investirii, credem că nici actul Președintelui nu își poate modifica semnificația, dobândind valențele actului decizional. În atare situație primul-ministru, care trebuie să ducă la îndeplinire programul de guvernare, poartă răspunderea propunerii pentru funcția de ministru, în raport cu care poate fi folosită moțiunea de cenzură.

Judecător,

Puskás Valentin Zoltán

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRĂRE****privind aprobarea cifrelor de școlarizare pentru învățământul preuniversitar și superior de stat în anul școlar/universitar 2008—2009**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, precum și al art. 54 și al art. 141 lit. b) din Legea învățământului nr. 84/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă cifrele de școlarizare pentru învățământul preuniversitar de stat finanțat de la bugetele locale și pentru învățământul preuniversitar militar finanțat de la bugetul de stat, precum și numărul de locuri din instituțiile de învățământ superior de stat pentru anul școlar/universitar

2008—2009, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Structura anului de învățământ preuniversitar și cea a celui universitar vor fi stabilite prin ordin al ministrului educației, cercetării și tineretului.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
Ministrul educației, cercetării și tineretului,
Cristian Mihai Adomniței
Ministrul internelor și reformei administrative,
Cristian David
Ministrul muncii, familiei și egalității de șanse,
Paul Păcuraru
Ministrul sănătății publice,
Gheorghe Eugen Nicolăescu
p. Ministrul apărării,
Corneliu Dobrițoiu,
secretar de stat
Ministrul economiei și finanțelor,
Varujan Vosganian

București, 20 februarie 2008.
Nr. 170.

ANEXĂ

CIFRELE DE ȘCOLARIZARE
pentru anul școlar/universitar 2008—2009 la toate gradele învățământului de stat

I. Învățământ preșcolar	
Numărul copiilor cuprinși în grădinițe, total	660.000
II. Învățământ primar	
Numărul elevilor în clasele I—IV	900.000
III. Învățământ secundar	
1. Învățământ gimnazial	
Numărul elevilor în clasele V—VIII, total	950.000
din care:	
a) învățământ de zi	935.000
b) învățământ seral, cu frecvență redusă și la distanță	15.000
2. Învățământ liceal	
a) numărul elevilor în clasa a IX-a, învățământ de zi	149.000 ¹⁾
b) numărul elevilor în clasa a IX-a, învățământ seral, și/sau cu frecvență redusă	8.000 ²⁾
c) numărul elevilor în clasa a XI-a, învățământ seral, și/sau cu frecvență redusă	28.000 ³⁾
d) numărul elevilor în clasa a XII-a, învățământ de zi, și/sau seral	60.000 ⁴⁾

1) Inclusiv învățământul liceal militar (Ministerul Apărării).

2) Clase de început organizate pentru absolvenții învățământului gimnazial, care nu au urmat o formă de învățământ liceal și care au împlinit vârsta de 18 ani până la data de 14 septembrie 2008 inclusiv.

3) Clase de început organizate pentru absolvenții școlilor profesionale, care doresc să își continue studiile.

4) Clase de început organizate numai pentru absolvenții anului de completare, care doresc să își continue studiile.

3. <u>Învățământ profesional</u>	
a) numărul elevilor în anul I, la școlile de arte și meserii	90.000
b) numărul elevilor în anul de completare	85.000
4. <u>Învățământ postliceal</u>	
Numărul elevilor în anul I, total	16.245
din care:	
a) învățământ special	195
b) învățământ militar (MIRA și MAP.)	1.550
c) Învățământ de zi și/sau seral	14.500
IV. <u>Învățământ de artă și sportiv</u>	
1. Numărul total de elevi în clasele și grupele cu program de muzică, arte plastice și coregrafie (exclusiv învățământul liceal)	21.500
2. Numărul total de elevi în școlile cu program sportiv (exclusiv învățământul liceal)	17.000
3. Numărul total de elevi care se pregătesc pe linie sportivă școlară	53.000
V. <u>Învățământ special pentru preșcolari și elevi cu deficiențe și boli cronice</u>	
1. Numărul copiilor cuprinși în grădinițe pentru copii cu deficiențe și în grupe de copii cu boli cronice din cadrul unităților sanitare	2.500
2. Numărul elevilor cu deficiențe și/sau boli cronice din școlile cu clasele I—VIII	20.000 ¹⁾
3. Numărul elevilor din învățământul profesional pentru deficienți (anul I SAM și an de completare)	4.500 ¹⁾
4. Numărul elevilor din licee speciale:	
— clasa a IX-a	250
— clasa a XI-a, învățământ seral și/sau cu frecvență redusă	100 ²⁾
VI. <u>Învățământ superior</u>	
Numărul locurilor pentru studii:	
1. universitare de licență (anul I)	62.000 ³⁾
2. universitare de masterat	34.871 ³⁾
3. universitare — rezidențiat	3.000
4. universitare de doctorat	3.000 ³⁾
VII. Numărul de locuri cu finanțare totală sau parțială din bugetul Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului pentru tinerii de origine română din Republica Moldova, țări învecinate și diasporă	
1. <u>Învățământ preuniversitar</u>	
Numărul total de locuri, din care:	
a) fără plata taxelor de școlarizare, dar cu bursă	1.250
b) fără plata taxelor de școlarizare, dar fără bursă	950
2. <u>Învățământ superior</u>	
2.1. Numărul locurilor pentru studii universitare de licență (anul I), total	
	1.650
din care:	
a) fără plata taxelor de școlarizare, dar cu bursă	1.350
b) fără plata taxelor de școlarizare, dar fără bursă	300
2.2. Numărul locurilor pentru studii universitare de masterat, total	
	530 ⁴⁾
din care:	
a) fără plata taxelor de școlarizare, dar cu bursă	300
b) fără plata taxelor de școlarizare, dar fără bursă	230
2.3. Numărul locurilor pentru studii universitare de doctorat, total	
	70
din care:	
a) fără plata taxelor de școlarizare, dar cu bursă	50
b) fără plata taxelor de școlarizare, dar fără bursă	20
3. Numărul total de luni-bursă, total	
	500
din care:	
a) stagii de specializare cadre didactice	300
b) mobilități studențești/practică studenți	200

¹⁾ Inclusiv pentru învățământul organizat de Ministerul Justiției.

²⁾ Clase de început organizate pentru absolvenții școlilor profesionale speciale, care doresc să își continue studiile.

³⁾ Inclusiv învățământul militar (Ministerul Internelor și Reformei Administrative, Ministerul Apărării și Serviciul Român de Informații).

⁴⁾ Inclusiv locurile pentru rezidențiat.

VIII. Numărul de locuri cu finanțare totală sau parțială din bugetul Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului pentru cetățenii străini, conform documentelor bilaterale de cooperare internațională și unor oferte unilaterale ale statului român

1. Învățământ preuniversitar	
Numărul total de locuri	125
din care:	
a) fără plata taxelor de școlarizare, dar cu bursă	5
b) fără plata taxelor de școlarizare, dar fără bursă	120
2. Învățământ superior	
2.1. Numărul locurilor pentru studii universitare de licență (anul I), total	264
din care:	
a) fără plata taxelor de școlarizare, dar cu bursă	214
b) fără plata taxelor de școlarizare, dar fără bursă	50
2.2 Numărul locurilor pentru studii universitare de masterat, total	98 ¹⁾
din care:	
a) fără plata taxelor de școlarizare, dar cu bursă	88
b) fără plata taxelor de școlarizare, dar fără bursă	10
2.3. Numărul locurilor pentru studii universitare de doctorat, total	109
din care:	
a) fără plata taxelor de școlarizare, dar cu bursă	89
b) fără plata taxelor de școlarizare, dar fără bursă	20
3. Numărul total de luni-bursă	1.700
din care:	
a) stagii de specializare învățământ superior	700
b) stagii de specializare învățământ postuniversitar	1.000

¹⁾ Inclusiv locurile pentru rezidențiat.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

— SECȚIILE UNITE —

DECIZIA Nr. LII (52)

din 4 iunie 2007

Dosar nr. 12/2007

Sub președinția domnului profesor univ. dr. Nicolae Popa, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție,

Înalta Curte de Casație și Justiție, constituită în Secții Unite, în conformitate cu dispozițiile art. 25 lit. a) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, s-a întrunit în vederea examinării recursului în interesul legii, formulat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, referitor la problema aplicabilității dispozițiilor cuprinse în titlul VII din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, privind procedura administrativă pentru acordarea despăgubirilor în cazul deciziilor/dispozițiilor emise anterior intrării în vigoare a acelei legi, contestate în termenul prevăzut de Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, astfel cum aceasta a fost modificată ulterior.

Secțiile Unite au fost constituite cu respectarea dispozițiilor art. 34 din Legea nr. 304/2004, republicată, fiind prezenți 90 de judecători din totalul de 115 în funcție.

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a fost reprezentat de procurorul Antoaneta Florea.

Reprezentanta procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a susținut recursul în interesul legii, punând concluzii pentru a fi admis în sensul de a se stabili că prevederile din titlul VII al Legii nr. 247/2005 sunt aplicabile și în cazul contestațiilor având ca obiect acordarea de măsuri reparatorii în echivalent, formulate în temeiul Legii nr. 10/2001, înainte de a fi modificată, dacă acele noi prevederi au intrat în vigoare în cursul judecății.

SECȚIILE UNITE,

deliberând asupra recursului în interesul legii, constată următoarele:

În practica instanțelor judecătorești s-a ivit diversitate de soluții în legătură cu aplicarea dispozițiilor cuprinse în titlul VII din Legea nr. 247/2005, privind regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv, în

cazul deciziilor/dispozițiilor emise anterior intrării în vigoare a acelei legi, contestate în termenul prevăzut de Legea nr. 10/2001, astfel cum aceasta a fost modificată ulterior.

Astfel, unele instanțe, considerând că dispozițiile cuprinse în titlul VII din Legea nr. 247/2005 sunt de imediată aplicare, s-au pronunțat în sensul că despăgubirile bănești convenite

persoanelor îndreptăţite la măsuri reparatorii pentru imobilele preluate în mod abuziv trebuie stabilite potrivit acestor noi dispoziţii, chiar dacă raportul juridic dintre părţi s-a născut sub imperiul prevederilor Legii nr. 10/2001, nemodificată.

S-a relevat, în acest sens, că reglementarea dată prin dispoziţiile din titlul VII al Legii nr. 247/2005 este explicită şi imperativă în ceea ce priveşte modalitatea de stabilire şi acordare a măsurilor reparatorii în echivalent, prevăzând în esenţă că ele se referă atât la notificările soluţionate până la data intrării în vigoare a acestei legi, cât şi la cele rămase nesoluţionate de către Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor, potrivit procedurii obligatorii care include şi evaluarea imobilelor de către un evaluator sau o societate de evaluare desemnată de acea comisie.

Aşadar, în cadrul punctului de vedere menţionat s-a considerat că imobilele supuse restituirii prin acordarea de despăgubiri în echivalent urmează să fie evaluate numai potrivit procedurii instituite prin această lege specială, care prevede, de altfel, în cuprinsul art. 19 şi 20, şi căile de atac împotriva deciziilor pe care le adoptă Comisia Centrală.

S-a subliniat că o atare soluţie se impune şi pentru că dispoziţiile cuprinse în titlul VII al Legii nr. 247/2005 au caracter procedural, astfel că, atât timp cât nu a fost fixat un termen pentru intrarea lor în vigoare, se impune ca acestea să fie de imediată aplicare şi incidente în toate situaţiile în care operaţiunea de restituire prin despăgubire în echivalent se află în curs de desfăşurare.

Alte instanţe, dimpotrivă, au considerat că prevederile cuprinse în art. 16 şi următoarele din titlul VII al Legii nr. 247/2005, privind procedurile administrative pentru acordarea despăgubirilor, nu se aplică şi în cazul deciziilor/dispoziţiilor emise anterior intrării în vigoare a acestei legi, dacă au fost contestate în termenul prevăzut în Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, astfel cum această lege a fost modificată prin Legea nr. 247/2005.

În motivarea acestui punct de vedere s-a învederat că, din moment ce, potrivit prevederilor art. 15 alin. (2) din Constituţie şi art. 1 din Codul civil, legea civilă nu retroactivează, nu este posibil ca unui raport juridic să i se aplice o dispoziţie legală care încă nu exista atunci când el s-a născut.

Aceste din urmă instanţe au interpretat şi aplicat corect dispoziţiile legii.

Într-adevăr, prin art. 1 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989 s-a reglementat că „imobilele preluate în mod abuziv de către stat, de organizaţiile cooperatiste sau de orice alte persoane juridice în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, precum şi cele preluate de stat în baza Legii nr. 139/1940 asupra rechiziţiilor şi nerestituite, se restituie, în natură, în condiţiile prezentei legi”, iar prin alin. (2) din acelaşi articol s-a prevăzut că „în cazurile în care restituirea în natură nu este posibilă se vor stabili măsuri reparatorii prin echivalent”, precizându-se, în continuarea aceluiaşi alineat, că „măsurile reparatorii prin echivalent vor consta în compensarea cu alte bunuri sau servicii oferite în echivalent de către entitatea investită potrivit prezentei legi cu soluţionarea notificării, cu acordul persoanei îndreptăţite, sau despăgubiri acordate în condiţiile prevederilor speciale privind regimul stabilirii şi plăţii despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv”.

Tot astfel, în conformitate cu alin. (3) din acelaşi articol, „măsurile reparatorii prin echivalent constând în compensare cu alte bunuri sau servicii se acordă prin decizia sau, după caz, dispoziţia motivată a entităţii investite potrivit prezentei legi cu soluţionarea notificării”, iar „măsurile reparatorii în echivalent

constând în despăgubiri acordate în condiţiile legii speciale privind regimul de stabilire şi plată a despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv se propun a fi acordate prin decizia sau, după caz, dispoziţia motivată a entităţii investite potrivit prezentei legi cu soluţionarea notificării”.

Pentru asigurarea ducerii la îndeplinire a acestor măsuri într-un spirit rezonabil pentru părţile implicate în astfel de litigii, prin titlul VII din Legea nr. 247/2005 a fost reglementat regimul stabilirii şi plăţii despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv.

Astfel, în titlul menţionat, prin art. 16 alin. (1) din cap. V, privind procedurile administrative pentru acordarea despăgubirilor, s-a stabilit că „deciziile/dispoziţiile emise de entităţile investite cu soluţionarea notificărilor, a cererilor de retrocedare sau, după caz, ordinele conducătorilor administraţiei centrale investite cu soluţionarea notificărilor şi în care s-au consemnat sume care urmează a se acorda ca despăgubire, însoţite, după caz, de situaţia juridică actuală a imobilului obiect al restituirii şi întreaga documentaţie aferentă acestora, inclusiv orice înscrisuri care descriu imobilele construcţii demolate depuse de persoana îndreptăţită şi/sau regăsite în arhivele proprii, se predau pe bază de proces-verbal de predare-primire Secretariatului Comisiei Centrale, pe judeţe, conform eşalonării stabilite de aceasta, dar nu mai târziu de 60 de zile de la data intrării în vigoare a acestei legi”.

Tot în acest cadru s-a mai precizat, în cuprinsul alin. (2) al aceluiaşi articol, că „notificările formulate potrivit prevederilor Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, care nu au fost soluţionate în sensul arătat la alin. (1) până la data intrării în vigoare a prezentei legi, se predau pe bază de proces-verbal de predare-primire Secretariatului Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor, însoţite de deciziile/dispoziţiile emise de entităţile investite cu soluţionarea notificărilor, a cererilor de retrocedare sau, după caz, ordinele conducătorilor administraţiei publice centrale conţinând propunerile motivate de acordare a despăgubirilor, după caz, de situaţia juridică actuală a imobilului obiect al restituirii şi de întreaga documentaţie aferentă acestora, inclusiv orice acte juridice care descriu imobilele construcţii demolate depuse de persoana îndreptăţită şi/sau regăsite în arhivele proprii, în termen de 30 de zile de la data rămânării definitive a deciziilor/dispoziţiilor sau, după caz, a ordinelor”.

Într-adevăr, aşa cum reiese din cele două alineate menţionate ale art. 16 din titlul VII al Legii nr. 247/2005, legiuitorul a înţeles să facă distincţie între notificările ce erau deja soluţionate la data intrării în vigoare a acestei legi, prin consemnarea în cuprinsul unor decizii/dispoziţii a sumelor ce urmau a fi acordate ca despăgubire, ipoteză la care se referă alin. (1), şi notificările care nu erau încă soluţionate într-o asemenea modalitate, în privinţa cărora s-a reglementat, în cuprinsul alin. (2), să fie predate Secretariatului Comisiei Centrale, însoţite de documentele cu propuneri de acordare a despăgubirilor.

În raport cu această distincţie făcută de legiuitor, este de reţinut că notificările cu privire la care există practică neunitară sunt cele ce se referă în principal la dispoziţiile alin. (1) din art. 16 al titlului VII din Legea nr. 247/2005.

Dar, din perspectiva reglementării de ansamblu a conţinutului art. 16 alin. (1) şi (2) din titlul VII al Legii nr. 247/2005, prin *notificări soluţionate până la data intrării în vigoare a noii legi* nu pot fi înţelese decât acele notificări pe baza cărora entităţile investite au emis decizii sau dispoziţii motivate prin care au stabilit acordarea de măsuri reparatorii prin echivalent, precum şi cuantumul acestora, neatacate în instanţă în termenul

prevăzut în art. 24 din Legea nr. 10/2001 (devenit art. 26 după modificare).

De aceea, deciziile sau dispozițiile care se aflau pe rolul instanțelor la data intrării în vigoare a noii legi, ca urmare a atacării lor cu contestație, ca și cele care au fost ulterior atacate pe această cale, în termenul prevăzut de lege, nu mai pot fi trimise Secretariatului Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor, ci rămân supuse controlului instanțelor judecătorești, sub aspectul legalității și temeiniciei, atât timp cât acestea au fost învestite cu o cale de atac legal exercitată, în raport cu prevederile art. 24 (26) din Legea nr. 10/2001, astfel cum acestea erau în vigoare la data emiterii actului.

Opinia potrivit căreia, refuzând un atare control, instanțele judecătorești nu ar face decât să dea curs normal unor norme de procedură, de imediată aplicare, nu poate fi acceptată câtă vreme, în realitate, prin Legea nr. 247/2005 s-au adus modificări mai ales normelor de drept material din Legea nr. 10/2001, unele referindu-se la însăși restrângerea sferei măsurilor reparatorii prin echivalent susceptibile să fie acordate pentru imobilele preluate abuziv.

A da o altă interpretare dispozițiilor art. 16 alin. (1) și (2) din titlul VII al Legii nr. 247/2005 ar însemna să se contravină prevederii art. 3 din Codul civil, potrivit căreia judecătorului nu îi este îngăduit să refuze a judeca, precum și dreptului de acces liber la justiție reglementat prin art. 21 din Constituție, republicată, și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Or, refuzul de a se da curs căii de atac legal exercitate în temeiul art. 26 alin. (3) din Legea nr. 10/2001 împotriva deciziei sau, după caz, a dispoziției de respingere a notificării ar constitui o ingerință nepermisă în dreptul celor având vocația de a primi despăgubirea, incompatibilă cu reglementarea dată protecției proprietății prin art. 1 din Protocolul adițional nr. 1 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Evident, în măsura în care, în cazul notificărilor soluționate înainte de intrarea în vigoare a noii legi, contestațiile formulate privesc nu doar îndreptățirea persoanelor la măsuri reparatorii pentru imobilele preluate abuziv, ci și, după caz, natura sau întinderea acestora, instanțele se vor pronunța asupra contestațiilor în limitele investiției lor, în baza principiului plenitudinii de competență.

În consecință, în temeiul dispozițiilor art. 25 lit. a) din Legea nr. 304/2004, republicată, precum și ale art. 329 din Codul de procedură civilă, urmează a se admite recursul în interesul legii și a se stabili că prevederile cuprinse în art. 16 și următoarele din titlul VII al Legii nr. 247/2005, privind procedura administrativă pentru acordarea despăgubirilor, nu se aplică deciziilor/dispozițiilor emise anterior intrării în vigoare a acestei legi, contestate în termenul prevăzut în Legea nr. 10/2001, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 247/2005.

PENTRU ACESTE MOTIVE

În numele legii

DECID:

Admit recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și stabilesc:

Prevederile cuprinse în art. 16 și următoarele din Legea nr. 247/2005, privind procedura administrativă pentru acordarea despăgubirilor, nu se aplică deciziilor/dispozițiilor emise anterior intrării în vigoare a legii, contestate în termenul prevăzut de Legea nr. 10/2001, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 247/2005.

Obligatorie pentru instanțe, potrivit art. 329 alin. 3 din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședința publică din data de 4 iunie 2007.

PREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Prim-magistrat-asistent,
Victoria Maftei

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru vânzări și relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 160194